

helt alene, når der er andre grupper på skolen, som er dybt involveret i det samme eller i konsekvenserne af de værdiregelsæt, og som i virkeligheden burde sikres en medleven og et samarbejde og et medansvar for, hvad det kan blive til for et værdiregelsæt på den enkelte skole.

Forslaget er efter Det Radikale Venstres opfattelse i virkeligheden en sammenblanding af nogle formalistiske beslutninger og så en mindre styrkelse af skoleledelsens handlerum. Jeg vil godt lige pege på det, jeg kalder overkill i formalisme og citere fra bemærkningerne, og det er bemærkningerne til nr. 7. Jeg læser højt:

»Det fremgår af den gældende folkeskolelovs § 13, stk. 1, 1. pkt., at eleverne og forældrene regelmæssigt skal underrettes om skoles syn på elevernes udbytte af skolegangen. Anvendelsen af ordet »skolen« kan give anledning til tvivl om, hvorvidt der er tale om den enkelte lærers eller skolelederens syn, eller om hensigten med bestemmelsen er en forpligtelse til, at lærere og skolens ledelse skal give et fælles syn på elevens udbytte.

Med forslaget præciseres det, at evalueringsopgaven som udgangspunkt ligger hos elevens lærere, og at det derfor er lærerens vurdering, der skal frem i forbindelse med underretningen. Lærerne foretager deres vurdering under ansvar over for skolelederen. Men desuden understreges det, at skolelederen, hvis vedkommende som led i sin pædagogiske ledelse af egen drift eller på opfordring deltager i evaluering af eleven, over for hjemmet kan supplere lærerens syn med sin egen vurdering«.

Jeg tror ikke, at der i skolens historie på noget tidspunkt har været nogen som helst, der har været i tvivl om, hvorvidt det var læreren eller skolelederen eller de to i fællesskab, der skulle aflevere en vurdering af eleven.

Der er en lang række af den type præciseringer, som jeg synes er utrolig formalistiske, og som på en vis måde opleves som en unødvendighed i forhold til den dagligdag, folkeskolen har.

Det er igen samlet set en detailstyring af folkeskolen og kommunerne. Ud over de nye beføjelser til skolelederen er de øvrige ændringer af en karakter, som den enkelte kommune alligevel selv kunne finde på at gennemføre inden for den gældende lov. De nye beføjelser til skolelederen om overflyttelse af elever, overspring af klasse, henholdsvis 2 års undervisning på samme klassetrin uden samtykke fra forældrene, er en skær-

pelse, som vi i Det Radikale Venstre tager afstand fra.

Vi mener i det hele taget, at hele måden, kerneopgaverne i vores velfærdssamfund skal løses på, skal være med den højest mulige indflydelse for borgeren på egen situation. Derfor er det i strid modstrid med, hvad vi i øvrigt arbejder på, nemlig at sikre os, at eleverne og forældrene hele tiden er involveret i de beslutninger, der træffes om elevernes skolegang.

Det at have varet over for en samarbejdspartner, som forældrene er, er ikke særlig hensigtsmæssigt i en demokratisk samarbejdsånd.

Samlet set er vi stærkt, stærkt forbeholdne over for forslaget og mener, at det pynter sig med nogle fjer, som det ikke er berettiget til, for der er utrolig meget formalisme i forslaget, som er unødvendigt.

Kl. 19:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 19:12

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu kan der jo være god fornuft i at gøre klarere rede for, hvem der faktisk har ansvaret for forskellige opgaver i folkeskolen; en afklaring af ansvarsforhold er vel altid positivt. Når vi i Enhedslisten alligevel er skeptiske over for forslaget, skyldes det nogle ret uheldige tendenser, som også ligger i forslaget.

Skolelederen får stærkere beføjelser på bekostning af forældre, skolebestyrelse og elever, og samtidig får kommunalbestyrelserne klarere beføjelser til at bestemme over forholdene på den enkelte skole. Det forslag betyder en øget centralisering af beslutningsprocesserne i skolen. Det bliver i højere grad skolelederen og kommunalbestyrelsen, der bestemmer. Det mener Enhedslisten er en uheldig tendens. Hvis vi skal sikre en god folkeskole, hvor vi både har engagerede lærere og elever, kræver det mere frihed og indflydelse til elever og lærere og ikke mere styring og kontrol fra kommuner og skoleledere.

Regeringen skriver, at forslaget skal være med til at sikre fagligheden i folkeskolen, men det er et spørgsmål, om mere magt til lederen i sig selv er med til at sikre fagligheden. Jeg vil hellere sikre den enkelte lærer ordentlige rammer for at tilrettelægge undervisningen og har tillid til de faglige miljøer på skolerne.